

představení, ze kterých organizace pro kolektivní správu na základě povolení - nevýhradní licence - získávají vlastním jménem, ale na účet těchto nositelů práv, odměnu za sdělování hudebních děl veřejnosti?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jednají organizace pro kolektivní správu, pokud dostávají od organizátorů představení odměnu za právo sdělovat hudební díla veřejnosti, jako osoby povinné k dani ve smyslu článku 28 směrnice o DPH, a jsou povinny vystavovat příslušným organizátorům představení faktury včetně DPH, a pokud jsou autorům a dalším nositelům autorských práv k hudebním dílům vyplaceny odměny, musí tyto osoby zase vystavovat organizaci pro kolektivní správu faktury včetně DPH?

(¹) Úř. věst. 2006 L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 11. července 2019 – PO v. Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Věc C-531/19)

(2019/C 372/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: PO

Odpůrkyně: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Předběžná otázka

Je s článkem 12 [směrnice] Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (¹), a s – mimo jiné – rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 7. prosince 2017 (věc C-636/16 (²)) a ze dne 8. prosince 2011 (věc C-371/08 (³)) slučitelný výklad obsažený v rozsudcích Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) č. 191/2019 ze dne 19. února 2019, kasační opravný prostředek 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), a č. 257/2019 ze dne 27. února 2019, kasační opravný prostředek 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), podle něhož lze výkladem směrnice 2001/40/ES (⁴) dospět k závěru, že jakýkoli státní příslušník třetí země, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu, který se dopustil trestného činu, za nějž lze uložit trest odnětí svobody v délce nejméně jednoho roku, může a musí být „automaticky“ vyhoštěn, to znamená [bez] nutnosti jakkoli posuzovat jeho osobní, rodinné, sociální a pracovní poměry?“

(¹) Úř. věst. 2004, L 16, s. 44

(²) Rozsudek ze dne 7. prosince 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Rozsudek ze dne 8. prosince 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Směrnice Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí. (Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 34).